746/06

Den 5. april 2006 blev i sag nr. 67.497:

xxxxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xxx xxx
xxxx xxxxxxx

mod

Danske Forsikring
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Danske Forsikring, klager over størrelsen af den udbetalte ménerstatning.

Selskabet har udbetalt 57.360 kr. svarende til en méngrad på 12 %.

Det fremgår af sagen, at selskabet i november 2004 modtog klagerens skadeanmeldelse, hvor han anmeldte en skade opstået i hjemmet i forbindelse med rensning af tagrender den 12/6 2004. Han var faldet ned fra en stige og havde pådraget sig meget stærke smerter i venstre knæ. Af de lægelige oplysninger fremgår det, at klageren havde pådraget sig en lumbal discusprolaps med udstråling til venstre ben.

På grundlag af anmeldelsen og de lægelige oplysninger i sagen anerkendte selskabet skaden som et dækningsberettigende ulykkestilfælde. Klageren blev bedt om at vende tilbage, når hans tilstand var stationær efter skaden.

Den 20/6 2005 modtog selskabet kopi af speciallægeerklæring af 14/6 2005, der er udarbejdet af overlæge H.G., der er speciallæge i ortopædisk kirurgi. Af speciallægeerklæringen fremgår bl.a.:

"**Konklusion**:

Tidligere rask og erhvervsaktiv mand med 2 efterfølgende prolapsoperationer med ringe effekt på de venstresidige bensymptomer. Har udviklet rygsmerter efter den sidste operation. Har en væsentligt kompromitteret hverdag og kan kun være oppe i ganske kort tid, før han må aflaste.

Der er gået ca. 3 mdr. og tilstanden er ved at være stationær. Kan måske bedres en lille smule for de distale symptomer da arvæv blødgøres, som tiden går, men der forventes ikke nogen væsentlig ændring i hans tilstand.

Vi har overvejet stivgøringsoperation, som ikke er oplagt for pt., da hans hovedproblem er bensmerter, som vi ikke kan fjerne ved yderligere kirurgi.

Jeg tror, at det er tvivlsomt, om pt. kan holde til noget job, med mindre han får mulighed for at kunne lægge sig og aflaste væsentligt allerede efter ca. 1 times arbejde. Tilstanden kan nu betragtes som stationær og der vil altid være varige skånehensyn og varige mén. Jeg synes, at man skal prøve at arbejdsprøve pt., men må indrømme at en pension truer pt.

Diagnoser:

Prolapsus disci intervertebralis lumbalis L4-L5 sin. cum. sequelae."

Sagen blev forelagt selskabets rådgivende lægekonsulenter, som på baggrund af speciallægeerklæringen af 14/6 2005 vurderede méngraden til 12 %, hvorefter selskabet udbetalte 57.360 kr. i ménerstatning.

I skrivelse af 4/7 2005 til selskabet meddelte klageren, at han ikke var tilfreds med méngradsvurderingen. Af skrivelsen fremgår bl.a.:

"Jeg har stadig de samme smerter/stærke smerter i venstre knæ. Det har jeg 24 timer i døgnet. Dette betyder at jeg ikke kan gå ret langt (ca. 350 meter). Så er smerterne så kraftige, at jeg må lægge mig. Jeg er meget gangbesværet på venstre ben. De to operationer har intet hjulpet, på mine stærke smerter i venstre knæ.

Efter min anden operation blev min tilstand endnu mere forværret. Som tiden gik fik jeg flere og flere rygsmerter (hen over lænden og op i ryggen). Dette har betydet, at

jeg må lægge mig mange gange dagligt. Jeg kan næsten ikke klare noget mere, hverken ude eller inde (f.eks. jeg står og skræller lidt kartofler, eller fejer lidt, må jeg lægge mig efter kort tid). Min dagligdag er blevet psykisk belastende, da min kone skal ordne alle gøremål både ude og inde.

Da jeg var færdig med rygtræningen på Å. sygehus først i juni måned, blev det aftalt med fysioterapeut J.G., at jeg skulle have en tid ved rygkirurg M.B., som opererede mig første gang, og også var med til den anden operation, da rygtræningen intet har hjulpet på ryg og knæ. Jeg har trænet dagligt herhjemme og gør det stadig. Jeg har fået at vide flere gange af fysioterapeuten og rygkirurgerne, at jeg desværre er en af de personer, der udvikler meget arvæv, som man desværre ikke har fundet et middel imod, og derfor vil blive ved med at have disse store problemer. Jeg er indkaldt til ambulant undersøgelse den 27.07.05 på Å. Sygehus.

Jeg vil bare afslutte med, at min hverdag er slået helt i stykker, er ved at blive indstillet til førtidspension."

Selskabet forelagde igen sagen for lægekonsulenterne, som fortsat vurderede méngraden til 12 %, hvorfor der ikke var grundlag for at betale mere i erstatning. Dette meddelte selskabet i skrivelse af 3/8 2005, hvor selskabet endvidere oplyste, at klageren havde mulighed for at indbringe sagen for Arbejdsskadestyrelsen.

Klageren har herefter indbragt sagen for nævnet, hvor han har gjort gældende, at selskabet har fastsat méngraden for lavt. Ifølge klageren skal selskabet fastsætte en méngrad på knæet og en méngrad på ryggen, idet han først fik sine rygproblemer efter den anden operation.

Klageren har endvidere fremlagt kopi af epikrise dateret 2/8 2005, hvor hans tilstand nærmere er beskrevet.

I skrivelse af 13/9 2005 til nævnet har selskabet fastholdt méngradsvurderingen på 12 % og henviser til klagerens mulighed for at anke afgørelsen til Arbejdsskadestyrelsen.

Endvidere er det selskabets opfattelse, at der ikke er grundlag for at lave en selvstændig méngradsvurdering for både knæ og ryg. Méngraden på 12 % er ifølge selskabet givet for en samlet vurdering af generne efter skaden den 12/6 2004, som angives at være svære, daglige smerter efter lændediscusprolaps, men med kun meget beskeden bevægeindskrænkning. I den forbindelse henviser selskabet til Arbejdsskadestyrelsens méntabel B.1.3.4, hvoraf det bl.a. fremgår:

"

B.1.3.4. Middelsvære, daglige rygsmerter, eventuelt med udstrålende bensmerter, med let bevægeindskrænkning	12

"

Nævnet udtaler:
Spørgsmålet om størrelsen af den méngrad, der er en direkte følge af ulykken, kan indbringes for Arbejdsskadestyrelsen, men nævnet finder ikke, at en méngrad på mere end 12 % er godtgjort i en sådan grad, at nævnet har fundet anledning til at forelægge spørgsmålet for Arbejdsskadestyrelsen. Nævnet finder således ikke grundlag for at pålægge selskabet at udbetale yderligere erstatning.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen

udskriften bekræftes

Henning Jønsson